

[Lukas 24 - det åpne kapitlet- PDF -](#)
Af Eivind Gjerde - Bibelsk Tro nr.2/2003
Se Herren lever!
Han er oppstanden, store bud!
Min Gud er en forsonet Gud,
Min himmel er nå åpen!
Min Jesu seierrike død
Fordømmelses piler brøt
Og knuste mørkets våpen
O røst, Min trøst!
Ved hans seier,
Som jeg eier,
Helved bever, Han var død,
Men Se, han lever!
Sangboken 661

Den største dagen i kirkeåret og i historien, er påskemorgen med Jesu seierrike oppstandelse fra de døde. Hvilken grunn til glede er ikke påskemorgen - en dag, en morgen som forandret alt.

Mørket, døden, sorgen og nøden var ikke det siste, for det kom en påskemorgen med lys, liv, glede, og herlighet. En herlighet som skal vare i all evighet. Takk Herre Jesu for din oppstandelse!

Vi skal i det følgende stoppe for noen sannheter ut fra i Lukas kapitel 24. Her er det som om alt er åpent. Evangelisten forteller først om Jesu oppstandelse og den åpne graven, dernest får vi høre om åpne øyne og åpne skrifter og til sist om en åpen himmel ved Kristi himmelfart. Derfor kan vil med full rett kalle Lukas 24 for det åpne kapitlet.

En åpent grav

Påskemorgen innledes med den åpne graven. En Herrens engel åpnet graven og steinen ble tatt bort. Dette var ukjent for de kvinnene, som i mellomtiden, var underveis til graven for å salve Jesu døde legeme med velluktende urter. Deres problem var: Hvem skal ta bort gravsteinen for oss? Men steiner var tatt bort! Så feil de tok. Problemet var ikke noe problem, viste det seg. To engler åpenbarte seg og stilte dem et spørsmål: Hvorfor søker dere den levende blant de døde? Disse kvinnene hadde enda forstått så ytterst lite av evangeliet. Derfor minner englene dem om det som Jesus hadde sagt om sin lidelse, død og oppstandelse. Da kom de Jesu ord i hu, men de var som de aller, aller fleste, vantroende i forhold til det som Jesus hadde sagt.

Det glade budskapet om en åpent grav og en oppstanden Frelser, ble også forkynt for apostlene påskemorgen. Men var det noen respons hos dem som tydet på noen tro? Nei, ingen. De var vantro.

Den underfulle nyheten fikk Peter og Johannes til å løpe til graven. Peter når frem til den og ser inn. Han ser Jesu linklær ligger der. Dette synet kom til å fylle han med den største undring. Hva var det Peter egentlig så? Vi tenker lett at han så noen linklær fint sammenrullet og lagt på gulvet, eller i en avsats i graven. Og så tenker vi ikke noe mer over at det var noe spesielt med disse klærne. Men det var noe meget spesielt med dem. Ja, noe helt ekstraordinært. Vi skal utlegge dette og vender oss til Johannes evangeliet for å få en forklaring. Evangeliet forteller oss følgende: *Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn i graven. Han så linklærne som lå der, og at svetteduken, som hadde vært på hodet hans, ikke lå sammen med linklærne, men var lagt på et sted for seg selv. Da gikk også den andre disippelen inn, han som var kommet først til graven. Og han så og trodde. For de hadde ennå ikke forstått Skriften, at han skulle stå opp fra de døde.* [Joh 20,6-9](#). Vi merker oss hva som stod i dette avsnittet:

1. Linklærne lå i graven.
2. Svetteduken lå sammenlagt for seg selv.

Disse to fakta om Jesu likklær sier mye om Jesu oppstandelse. For å få lys over dette må vi først se hvordan Jesus ble begravet. Etter profetien i Jesaja 53, skulle Jesus være hos en rik i sin død. Dette ble bokstavelig talt oppfylt. Den rike Josef av Arimatea lot Jesus få sin grav. Jesu begravelsen var kostbar. Vi leser om dette i Johannes 19: *Men også Nikodemus kom, han som første gang var kommet til Jesus om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og aloë, omkring hundre pund. De tok da Jesu legeme og svøpte det i linklær sammen med den velluktende salven, som skikk er hos jødene når noen begravnes.* [Joh 19,39-40](#).

Det som skjedde ved Jesu begravelse var følgende: Linklærne som er nevnt i teksten, bestod av lange og smale linremser. De kan minne om våre gasbind. Disse remsene ble tvunnet rundt Jesu kropp mange ganger. For hver tvinning rundt kroppen ble det smurt på et lag med salve. Mye salve brukt. Teksten sier at Nikodemus hadde med seg omkring hundre pund. Det tilsvarer ca 30 kilo flytende salve.

Salven tørket fort og linsvøpet ble snart til et hardt skall omkring Jesu døde legeme. Dette stivnede skallet var det Peter og Johannes så da gikk inn i graven. Lasarus fikk ikke en så kostbar begravelse da han døde. Han ble bare bundet med liksvøp på hendene og føttene, og om ansiktet var det bundet en svetteduk.

Det at Peter og Johannes fikk se det skallet som Jesus hadde ligget i, umuliggjorde den falske forklaringen på oppstandelsen som yppersteprestene og jødernes eldste klekket ut. De sa til de forskremte romerske soldatene, som kom og fortalte om oppstandelsen, at de skulle si at Jesu disipler kom og tok ham om natten mens de sov ([Matt 28,11-15](#)). Dersom det hadde skjedd et gravrov, måtte enten skallet ha blitt fjernet sammen med Jesu kropp, eller så måtte skallet ha vært revet i stykker. Men hele skallet (linklærne) lå der fint på plass i graven. Den eneste mulige forklaringen på det, var at Jesus hadde stått opp fra de døde. Gud hadde ved sin guddommelig kraft gjort Jesu legeme levende igjen, og Jesus hadde beveget seg gjennom det harde skallet uten å bryte det i stykker! Jesu oppstandelseslegeme var altså ikke bundet av materiens begrensninger. Det kunne gå rett igjennom de harde linklærne. Denne egenskapen demonstrerer Jesus flere ganger etter sin oppstandelse. Senere i det åpne kapitlet i Lukas 24 åpenbarer Jesus seg plutselig i disippelflokken og sier til dem: Fred være med dere (v. 36)

Det stod om Johannes at han så linklærne, dvs skallet, og så og trodde! Han så underet som hadde skjedd. Linklærne bar bud om det. Jesus var virkelig stått opp fra de døde.

Jesu svetteduk gav det samme underfulle vitnesbyrdet om oppstandelsen. Det står at svetteduken var lagt sammen og plassert på et sted for seg selv. Lagt sammen må her bety at den var lagt sammen på samme måte som da den var surret rundt Jesu hode. Duken var i sin sammenlagte form et bevis på at den ikke var blitt fjernet fra Jesu hode ved å ha blitt viklet opp. Den dannet på samme måte som linklærne et hardt skall rundt Jesu hode. Svetteduken var som et ubrutt segl som lå i graven. Seglet skulle bevise at den eneste mulige forklaringen på det som hadde skjedd, var at Jesus hadde stått opp fra de døde.

Johannes og Peter fikk være øyenvitner til dette. Det skulle utgjøre en viktig bakgrunn for deres apostelkall. De var øyenvitner til hans oppstandelse.

Hva Jesus beviste ved den åpne grav

For det første beviste Jesus at han var Guds enbårne Sønn og Gud lik fra evighet av. Romerbrevet sier det slik om Jesu oppstandelse: *...og som etter hellighets Ånd er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vår Herre.* [Rom 1,4](#). Begrepet godtgjort betyr det samme som å bevise eller bestemme til.

For det andre beviste Jesus at han var uten synd i seg selv. *Ham oppreiste Gud, idet han løste dødens veer. For det var umulig for døden å holde ham fast.* [Apg 2,24](#) Det var umulig for døden å holde på ham fordi han var syndfri og rettferdig i seg selv. Jesus hadde levd et fullkomment liv etter Guds hellige vilje. Og loven gav dem rett til å leve ved den som holdt den: *Den som gjør det (loven*

sier) skal leve ved det. [Gal 3,12b](#). Denne retten hadde Jesus. Jesus sa til jødene: *Hvem av dere kan overbevise meg om synd?* [Joh 8,46](#) Ingen av dem var i stand til det. Han hadde ingen synd på samvittigheten, men han bekjente seg ansvarlig for alle våre synder, og tok vår straff på seg. Han døde en virkelig død for våre synder og sonet straffen for våre synder fullt ut. Og han hadde hele tiden retten til å leve. Derfor måtte han stå opp fra de døde.

Jesu oppstandelse er også selve grunnlaget for at Gud kan erklære oss for rettfærdige ved troen på Jesus: ..., *han som ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettfærdiggjørelse.* [Rom 4,25](#).

Åpnede øyne

Lukas evangelium kapittel 24 viser oss videre hvordan Jesus åpnet øynene til Emmausvan-drerne, slik at de kjente ham igjen.

Påskemorgen var to menn på vei til Emmaus. Den ene het Kleopas. Mens de vandret langs veien kom Jesus selv og slo følge med dem. De kjente han ikke igjen med det første. Deres øyner ble holdt igjen av Herren selv. Men da de nødde Jesus til å bli hos dem, skjedde underet. De satte seg til bords, og da Jesus brøt brødet, velsignet det og gav det til dem, ble øynene deres åpnet og de kjente Jesus igjen. De så sin Herre og Frelser som den oppstandne. Fra det øyeblikket fikk de et frelsende kjennskap til ham. For å kjenne Jesus, er det samme som å tro på ham. Deres hjerter ble også åpne for ham. Jesus ble så usynlig for dem. Men deres nyvunne tro på Jesus førte til det resultat at de stod opp i samme stund og vendte tilbake til Jerusalem. De måtte fortelle om hva de hadde sett og hørt.

Forut for sin omvendelse var Paulus både åndelig og legemlig blind. Den gamle disippelen Ananias ble sendt av Herren Jesus, for å be for ham. I det han ber skjer underet med Paulus: *Og straks falt det likesom skjell fra hans øyne, og han kunne se.* [Apg 9,18](#). Om et av Paulus sine nådebarn, Lydia, står det: *En av dem var en kvinne ved navn Lydia, en purpurkremmerske fra Tyatira, som dyrket Gud etter jødernes tro. Hun hørte på, og Herren åpnet hennes hjerte, så hun gav akt på det som ble talt av Paulus.* [Apg 16,14](#).

Har du fått se den oppstandne Frelser med dine hjertes øyne? Dersom du enda ikke har fått se Jesus, skal du ta din tilflukt til evangeliet om ham. Du vil få se, for budskapet om ham har den kraft og virkning at åndelig blinde øyne blir åpnet

Åpnede skrifter

Emmausvandrerne fikk ikke bare åpnet sine øyne. Den oppstandne Frelser åpnet også Skriftene for dem: *Og de sa til hverandre: Brant ikke vårt hjerte i oss da han talte til oss på veien og åpnet Skriftene for oss?* (v.32). Skriftene er samlingen av de gammeltestamentlige bøker.

Emmausvandrerne forstod ikke det egentlige budskapet i Det gamle testamentet. De forstod ikke at Skriftene vitnet om Jesus Kristus. Jesus Kristus måtte selv vise hva som stod i dem om ham: *Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og utla for dem i alle Skriftene det som er skrevet om ham* (v. 27) Når Skriftene ble åpnet, begynte hjertene deres å brenne. De så Jesus i lys av Skriften.

Det er bare i Jesus Kristus at vi kan forstå Bibelen. Han er nøkkelen til Skriften, han som selv er Skriftens kjerne og stjerne.

I en samtale med jødene sa Jesus: *Dere gransker Skriftene, fordi dere mener at dere har evig liv i dem – og disse er det som vitner om meg.* [Joh 5,39](#) Hele Bibelen vitner om Jesus.

Åpnet forstand

Dersom du har fått se at hele Bibelen vitner om Jesus, har Jesus åpnet den for deg ved Den Hellige Ånd. Og du har fått en åpnet forstand. I slutten av Lukas 24 leser vi om når Jesus åpenbarer seg for disiplene sine. Disiplene ble forferdet og fulle av frykt da de så Jesus. De trodde at det var en ånd som har materialisert seg for dem. Jesus talte og forsikret dem om at det virkelig var deres Frelser

og Herre som var iblant dem. Han viste til at han hadde kjøtt og ben som et menneske, og han spiste litt stekt fisk og litt av en honningkake for å overbevise dem. Deretter forkynte han dem at *alt det måtte oppfylles som er skrevet om meg i Mose lov og profetene og salmene* (v. 44).

Det gamle testamentet hadde forutsagt Jesu lidelse, død og oppstandelse, men dette var enda skjult for disiplene. Jesus åpnet da deres forstand slik at de kunne forstå Skriftene. Nå skulle ikke Skriftenes tale om Jesus lenger være skjult for dem. De kunne lese og fryde seg over at det som de hadde vært øyenvitner til, var allerede forutsagt ved de hellige profeters munn. Det gamle testamentet vitner nemlig klart om selve oppstandelsen: [Salme 16,10](#): *For du vil ikke overgi min sjel til dødsriket. Du skal ikke la din hellige se tilintetgjørelse.* Denne profetien om Jesu oppstandelse, viser apostelen Paulus til i sin tale til jødene i Antiokia. Han forkynte evangeliet for dem og sa: *Men at han har oppreist han fra de døde, så han ikke mer skal vende tilbake til tilintetgjørelse, det har han sagt slik: Jeg vil gi dere de hellige løfter til David, de trofaste. Derfor sier han også på et annet sted: Du skal ikke overgi din Hellige til å se tilintetgjørelse.* ([Apg 13,34-35](#))

Det åndelige dekket som lå over disiplenes forstand, var borte. Men enda ligger det samme dekke over mange som leser i Bibelen. Skriftens budskap om Jesus og frelsen i ham er og blir skjult for dem. Jødene som folk, lever enda under Mose dekke: *Men deres sinn er blitt forherdet. For helt til denne dag blir det samme dekke liggende når de leser den gamle pakt, og det blir ikke tatt bort. For det er bare i Kristus det blir fjernet. Helt til denne dag ligger det et dekke over deres hjerte når Moses blir lest. Men når de omvender seg til Herren, blir dekket tatt bort.* [2 Kor 3,14-16](#).

En sann omvendelse til Herren Jesus, gjør at Skriften åpner seg som aldri før. Da Martin Luther fikk gripe evangeliet, så han at budskapet om rettferdiggjørelsen ved troen alene på Kristus alene, fantes i hele Skriften. Er bibelen en stengt bok for deg som ikke gir deg lys, trøst og fred i Jesus, må du omvende deg til Herren av hele ditt hjerte. Herren vil åpne din forstand slik at du ser hva som virkelig står.

En åpnert himmel

Himmelen var alltid åpen over Jesus Kristus, med unntak av timene på Golgata, da Guds egen vrede rammet ham i vårt sted. Lukas 24 avsluttes med Jesu himmelfart. Jesus fører sine apostler ut imot byen Betania. Betania betyr nådens hus. Han løftet sine naglemerkede hender over dem, velsignet dem og steg opp for å sette seg ved Majestetens høyre hånd. Himmelen åpnert seg for Jesus, seierherren fra Golgata. Det siste de elleve disipler så, var hans naglemarker. På grunn av det frelsesverk som disse naglene minnet om, skulle de få ha en åpen himmel over seg i den tiden som nå lå foran. En rik og kampfull tid ventet. Men ved Den Hellige Ånds skulle de med kraft få forkynne evangeliet om Jesu død og oppstandelse.

Kjære venn, du som lever i troen på Jesus, har også en åpen himmel over deg. Din Far i himmelen vil høre dine bønner og tilgi deg din synd for Jesu blods skyld. Blodet vitner for deg og Guds velbehag er over deg på grunn av det. Du vil aldri finne himmelen stengt så lenge du lever i ly av Kristi blod.

Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen. [Hebr 10,19](#)
Amen!

(Af Eivind Gjerde - [Bibelsk Tro nr.2/2003](#) - Shafan 04-04-14)